

FUQAROLARNING DAVLAT VA JAMIYAT BOSHQARUVIDAGI ISHTIROKI

Hamroyeva Shahrizoda Shavkat qizi

*Navoiy davlat univesiteti “Milliy g‘oya, ma’naviyat asoslari
va huquq ta’limi” yo‘nalishi 2 – kurs talabasi*

Annotatsiya: Ushbu maqolada Yangi O‘zbekiston Respublikasida fuqarolarning nodavlat tashkilotlarida fuqarolarning jamiyat boshqaruvidagi ishtiroki tahlil qilingan.

Abstract: This article analyzes the participation of citizens in public governance in non-governmental organizations of citizens in the new Republic of Uzbekistan.

Аннотация: В статье анализируется участие граждан в управлении государством в негосударственных некоммерческих организациях граждан в новой Республике Узбекистан.

Kirish

Demokratiyaning mezonlari ko‘p qirrali bo‘lib, unda siyosiy erkinlik, fuqarolik huquqlari, davlat va jamiyat qurilishida, boshqaruv jarayonlarida ishtirok etishga intilgan, ijtimoiy bahslarga qatnashgan, o‘z hatti-harakatlari, mas’ullik faoliyati bo‘yicha saylovchilar oldida hisobot beruvchi vakillarni tanlashda qatnashgan va insonlar orasida sabr-toqat va murosa lozimligini tushungan fuqarolar tomonidan qadrlangan taqdirda u doimo rivojlanib, takomillashib boradi. Shu jihatdan, O‘zbekistonda amalga oshirilayotgan demokratik jamiyatni xarakterlovchi muhim mezon mavjuddir. O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasining 39 – moddasida shunday deyiladi: “O‘zbekiston Respublikasi fuqarolari kasaba uyushmalariga, siyosiy partiyalarga va boshqa jamoat birlashmalariga uyushish, ommaviy harakatlarda ishtirok etish huquqiga egadirlar. Siyosiy partiyalarda, jamoat birlashmalarida, Ommaviy harakatlarda, shuningdek, davlat hokimiyati vakillik organlarida ozchilikni tashkil etuvchi muxolifatchi shaxslarining huquqlari, erkinliklari va qadr – qimmatini hech kim kamsitishi mumkin emas”[1].

Qisqa davrda mamlakatda "fuqaro - jamiyat -davlat" tizimi qonuniy asosga qo‘yildi. Bu siyosiy jihatdan keng va atroflicha tahlilga ega bo‘lgan jarayon. Chunki, uning mohiyati jamiyatda demokratik jarayonlarni amalga oshirishni nazarda tutadi, eng muhimi fuqaro manfaati bilan davlat hokimiyatini boshqarish o‘zaro muvofiqlashadi. Bu jamiyatda, insonning barcha huquqlari: xususan, davlat ishlarida qatnashish; e’tiqod erkinligi; yig‘ilishlar; uyushmalar erkinligini amalda ta’minlash siyosiy voqeylikka aylanadi. "Fuqaro" va "davlat" munosabatlaridagi mavjud

begonalashish jarayonlariga barham berilib, ularni davlat hokimiyatini boshqarishga bo'lgan ma'sulligini hamda davlatning fuqarolar oldidagi javobgarligi vujudga keldi.

Fuqarolarning davlat hokimiyatini boshqarishga ishtirok etishda "haqiqiy" va "haqiqiy bo'lmagan demokratiyani" bir-biridan farqlash zarur. Hozirgi davrda "demokratiya" tushunchasi keng ma'noda ishlatiladi. Demokratiya davlat hokimiyatini boshqaruv shaklida, ko'pchilikning idora etish shakli sifatida; ikkinchidan, boshqaruvning shunday shakli, unda fuqarolar o'z huquqlarini shaxsan emas, balki o'zlarining vakillari orqali amalga oshiradi. Bu vakillik demokratiyasi sharoitida namoyon bo'ladi; uchinchidan, boshqaruvning shunday shakli, unda konstitutsion normalar asosida ayrim individ yoki guruh huquqlari ta'minlanadi[2].

Bundan tashqari, "demokratiya" qanchalik tarixiy-siyosiy mazmunga ega bo'lmasin, uning o'ziga xos mas'uliyat yuki mavjud. Jamiyatni demokratiyalashtirish har qanday demokratiyaga "yashil yo'l" ochib berishni maqsad qilib qo'ymaydi. Haqiqiy demokratiya inson shaxsiga eng oliy qadriyat sifatida qaraydi va ularni hokimiyatini boshqarish ishlarida faol ishtirok etishlari uchun zarur bo'lgan tizimni yaratadi. Unda saylov tizimi asosiy o'rin tutadi.

O'zbekistonda saylov tizimini isloh etilib, bir mandatlilikdan ko'p mandatli saylov tizimiga o'tilishi fuqarolarga siyosiy erkinliklarini, huquqlaridan atroflicha foydalanish imkoniyatini berdi. Jamiyat hayotini isloh etishga, shakllangan eski tizim o'rnida tamomila yangi siyosiy qadriyatlarni qaror topishga shart-sharoitni vujudga keltirdi.

Bu insonlar ongi, tafakkurida jamiyat siyosiy hayotiga qarashda yangicha yondoshuvga, "totalitar ong va tafakkurni" barham topib borishiga muhim turtki bo'ldi. Fuqarolarning davlat hokimiyatida ishtiroki jarayon sifatida yangicha mazmun bilan boyib bormoqda. Bu jamiyatda vujudga kelgan xilma-xil demokratik institutlar bilan bevosita bog'liq. Shu nuqtai nazardan yondashganda davlat hokimiyati va boshqaruv organlarining vazifalari o'zgarayotganligini kuzatamiz.

Fuqarolarning davlat hokimiyatini boshqarishda ishtiroki, demokratiyaning ikki asosiy ko'rinishi orqali, ya'ni bevosita va vakolatli tarzda amalga oshirib boriladi. Bevosita demokratiyada barcha saylash yoki saylanish huquqiga ega bo'lgan fuqarolar saylangan yoki tayinlangan rasmiy vakillar vositachiligisiz jamiyatni boshqarish ishlariga, qonunlar ishlab chiqish, qabul qilishda qatnashishlari mumkin. Bu jarayon tashkiliy jihatdan qaraganda reallikni, bugungi voqeylikni aniq hisobga olishni taqazo etadi. Bugungi siyosiy voqeylikda uni hayotga tadbiiq etish o'zining muhim amaliy jihatiga ega. Davlatning bosh strategik vazifalarini ishlab chiqishda, mamlakat oldida turgan eng dolzarb vazifalarga nisbatan umumxalq fikrini, munosabatlarini aniq ifodalash lozim bo'lganda, murojaat etiladi. Xalq o'zining xohish-irodasini ifodalaydi.

Shu nuqtai-nazardan yondoshganda xalqning davlat hokimiyati va jamiyatni boshqarishda ishtirokining tub mohiyati, xalq tomonidan uni idora etish bo'lib, oliy

hokimiyati xalq qo‘liga topshiriladi va xalq uni bevosita yoki erkin saylovlar orqali amalga oshiradi. Demokratik jamiyat qurish vazifalari davlat hokimiyati faoliyatini, mansabdor shaxslar bilan fuqaro o‘rtasidagi munosabatlarni, ularni bir-birlariga nisbatan mas’uliyatini bog‘lagan holda amalga oshirishni taqozo etadi. Shuning uchun ham, O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasining 2 moddasida "Davlat xalq irodasini ifoda etib, uning manfaatlariga xizmat qiladi. Davlat organlari, mansabdor shaxslar, jamiyat va fuqarolar oldida ma’suldirlar" deb yozib qo‘yilgan [3].

Demokratik jamiyatda fuqarolarni davlat va jamiyatni boshqarishda ishtiroki, bevosita jamiyat siyosiy, iqtisodiy, ijtimoiy, madaniy tuzilmalarni isloh etib borishni talab qiladi. Nositoyiy institutlar ham siyosiy hayotga o‘zining amaliy takliflari bilan ta’sirini o‘tkazib boradi. Fuqarolarning davlat va jamiyatni boshqaruvda ishtirokining demokratik jihatlari: a) hokimiyatning xalq tomonidan idora etilishi; b) turli ijtimoiy guruhlar huquqlarining uyg‘un holda aks ettirilishi; v) har bir fuqaro huquqlarining kafolatlanganligi; g) erkin saylov; d) fuqarolarning qonun oldida tengligi; ye) odil sud hokimiyati; yo) siyosiy institutlar, fikrlar va mafkuralar xilma-xilligi kabi muhim asoslarda yaqqol namoyon bo‘ladi.

Mustaqillik tufayli davlat va jamiyat boshqaruvining haqiqiy demokratik tabiati to‘g‘risida aniq tasavvur, fikr va mulohazalar paydo bo‘lib, fuqarolar o‘z erkinliklari, siyosiy huquqlarini bevosita yoki bilvosita amalga oshirish imkoniyatiga ega bo‘ldilar. Bu huquq O‘zbekistonning xalqaro munosabatlarning sub’ektiga aylanganligidan, fuqarolarning o‘z taqdirini o‘zi amalda belgilash shart-sharoitlarini ta’minlamoqda. Natijada, demokratiya xalq hukumatga emas, aksincha hukumat xalqqa xizmat qilishi kerakligi to‘g‘risidagi tamoyilga asoslana boshladi. Demokratiya sharoitida xalq davlatning irodasiga qarab emas, aksincha, ongli, faol fuqarosi sifatida ishtirok etadi. Davlat va fuqaro o‘rtasida shunday oqilona munosabat qaror topadiki, davlatning fuqaro ustidan hukmronligi, zo‘ravonligi, "bo‘ysundirish" kabi totalitar davlatga xos belgilari barham topadi. Davlatning demokratik kuchi ham uning fuqaroga bo‘lgan munosabati bilan belgilanadi. Shunda xalqning davlatga nisbatan sadoqati yuqori bo‘ladi. Xalqni itoatkorlik asosida tutib turish va siyosat olib borish, oxir oqibatda faqat demokratik jarayonlarga hamda xalqning jamiyat boshqaruvi jarayonlaridan, faol mehnat ruhiyatidan so‘ndiribgina qolmasdan, davlatni tobora zaif bir holatga tushib borishga sabab bo‘ladi. Bunday davlat, siyosiy rejimning dunyo hamjamiyati oldida ham nufuzi yuqori bo‘lmaydi. Fuqarolarga erkinlik, demokratiyani real ta’minlab bermagan davlat tabiatan ma’rifiy bo‘la olmaydi.

Demokratik jamiyatda esa fuqarolar o‘z erkinligi va huquqlaridan to‘la foydalanish imkoniyatiga ega bo‘ladilar. Bular: a) avvalo, erkin mehnat faoliyatini tanlash va uni amalga oshirish; b) davlat hokimiyatidan va mustaqil bo‘lgan turli institutlarda ishtirok etish; v) ijtimoiy hayot sohalarida erkin faoliyat ko‘rsatish; g) jamiyat siyosiy-ijtimoiy, madaniy hayotida sodir bo‘ladigan o‘zgarishlardan xabardor

bo‘lish, turli fikr va qarashlarga o‘z munosabatlarini bildirishda erkin bo‘lish bilan birga, muayyan ma’suliyatini ham o‘z zimmasiga olish orqali amalga oshib boradi. O‘zbekiston mustaqillik tufayli, fuqarolarning so‘z, majlislar va vijdon erkinligini ham yangicha asoslarga qo‘ydi. Bu daxlsiz huquqlardan foydalanish imkoniyatlarini milliy qadriyatlar va an’analar, respublikaning milliy tarkibi xususiyatlari, polietnik davlat talablaridan kelib chiqqan holda amalga oshira boshladi. Bu har bir insonga, uning millati, dini, jinsi, ijtimoiy mavqeidan qat’iy nazar, fuqaro sifatida ham huquqlarini teng amalga oshirish uchun demokratik asoslar yaratib berildi. Bu respublikada yashayotgan har bir fuqaroning mamlakat siyosiy-ijtimoiy hayotida erkin faoliyatini amalda ta’minlab bermoqda.

Fuqarolarning jamiyatdagi boshqaruv jarayonlarida ishtirok etish darajasi, ko‘p jihatdan ularning amalga oshirilayotgan siyosiy jarayonlar, davlat strategiyasi maqsadlari va uning asosiy yo‘nalishlarini qanday darajada aniq tasavvur etishlariga bevosita bog‘liq bo‘ladi. Shunda ularning faoliyati davlat va umummillat manfaatlari bilan uyg‘un holda namoyon bo‘ladi, har bir fuqaro, o‘z huquq va erkinliklarini mamlakat ozodligi, uning istiqboli bilan bog‘lagan holda uyg‘un ko‘radi. Shunda fuqaroning burchi bilan erkinligi o‘zaro uyg‘unlashadi. Ular o‘z xohishlari asosida birovning ta’ziqida emas, balki ongli holda demokratik jarayonlarda ishtirok etadi. Fuqarolarning jamiyatni boshqarishda ishtirok etishi, keng tushuncha bo‘lib, u faqat saylovoldi kompaniyasida qatnashish yoki ma’lum mansabga ega bo‘lib, ijtimoiy faoliyatda bo‘lishidan ko‘ra ko‘p qirralidir.

Demokratik institutlar faoliyat ko‘rsatayotgan hozirgi sharoitda fuqarolarning jamiyatni boshqarishda ishtirok etishi turli yo‘nalishlarda kengayib bormoqda. Bular, a) mehnat jamoalarida (mulkchilikning shaklidan qat’iy nazar); b) noishlab chiqarish sohalarida; v) ta’lim-tarbiya maskanlarida; g) mahallalarda; d) mahalliy o‘z-o‘zini boshqarish idoralariga saylanish va uning kengashlari orqali: ye) turli ijtimoiy guruhlar, siyosiy partiyalar yoki harakatlar; yo) jamiyatda mavjud boshqa turli xil nosiyosiy institutlar orqali jamiyatni boshqarish jarayonlarida ishtirok etadi[4]. Bular bilan fuqarolar umumdavlat, viloyat, tuman yoki qishloq darajasida jamiyatning siyosiy-ijtimoiy, iqtisodiy va ma’naviy hayoti orqali turli insonlar, ijtimoiy-siyosiy guruhlar faoliyati bilan bog‘lanadilar. Boshqarishda u yoki bu darajada ishtirok etadilar. Bunda ular o‘z shaxsiy huquqlarini boshqa shaxslar huquq va erkinliklari bilan uyg‘un holda ko‘rish imkoniyatiga ega bo‘ladilar, uni anglab yetadilar. Shaxslar jamiyatni boshqarishda ishtirok etar ekan, o‘z huquqlarini boshqa shaxslar huquqlariga zid holda emas, aksincha konsensus holatida bo‘lish muhim ekanligini bu jamiyatni boshqarishning demokratik tamoyillar bilan mos tushushini to‘la hisobga olishga karatilgan siyosiy madaniyatga ega bo‘lib boradilar. Bu umumdemokratik rivojlanish qonunlari bilan mos tushadi. Fuqarolarning demokratik jarayonlarda ishtiroki bu qotib qolgan, o‘zgarmaydigan bir holat emas. U doimo rivojlanishga moyil va barcha

fuqarolar orasida o‘zaro hamkorlik, kelishuv va o‘zaro ixtilofli holatlar sodir bo‘lganda sabr-qanoatli bo‘lib, ma’rifiylikni talab etadi. Shuning uchun ham fuqarolarning jamiyatni boshqarishdagi faoliyatlari, uning demokratik jihatlari insonning tabiati bilan, turli xil moyillik xususiyatlaridan ajralmagan holda namoyon bo‘ladi.

Xulosa

Jamiyatni boshqarishda fuqarolarning ishtiroki ulardan yuqori darajada fuqarolik madaniyati bo‘lishni ham taqazo etadi. Fuqarolik madaniyati qancha yuqori bo‘lsa, jamiyatda demokratik jarayonlar shuncha rivoj topib boradi. Shuning uchun huquqiy demokratik jamiyatni qurishni maqsad qilib qo‘ygan O‘zbekiston, fuqarolarning siyosiy ong va madaniyatini oshirishni ham ustuvor vazifa qilib qo‘yadi. Yuksak ma’naviyatga, demokratik jamiyat qurilishining muhim omili sifatida qaraydi. Fuqarolar o‘zlarida yuksak madaniyatni shakllantirib, demokratiya ishiga katta ma’suliyat bilan yondoshib, o‘z erki va ozodliklariga yanada ma’suliyat bilan yondoshish zarurligini chuqurroq anglab yetmoqdalar.

Mamlakatda amalga oshirilgan islohotlar natijasida fuqarolarning davlat hokimiyatida ishtiroki jarayon sifatida yangicha mazmun bilan boyib bormoqda. Bu jamiyatda vujudga kelgan xilma-xil demokratik institutlar bilan bevosita bog‘liq. Shu nuqtai nazardan yondashganda, bugunga kelib, jamiyat ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy-ma’naviy hayotida davlat hokimiyatidan fuqarolik institutlarining vazifalari kengayib borayotganligini kuzatamiz. Agar 1991 yilda respublikamizda 95 ta NNT qayd etilgan bo‘lsa, Agar 2000 yilda NNTlar soni 2585 ta, 2010 yilda esa 5100dan ziyodni tashkil qilgan bo‘lsa, bugungi kunda bunday tuzilmalarning soni 8500 dan oshdi va ular turli yo‘nalishlarda faoliyat yuritib kelmoqda.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi (mazkur yangi tahriridagi O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi 2023 yil 30 aprel kuni o‘tkazilgan referendumida umumxalq ovoz berish orqali qabul qilingan). T.: “O‘zbekiston”, 2023.- 26 - bet.
2. A. O‘tamurodov, M. Qirg‘izboyev, A. Jalilov, T. Alimardonov, F. Ravshanov, F. Juraqulov, I. Ergashyev, D. Bozorov, A. Xolmaxmatov, U. Ildirov, M. Qurbonov, M. Xasanova, A. Muminov. Fuqarolik jamiyati darslik loyihasi. Toshkent, 2016. – 82 - bet.
3. O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi (mazkur yangi tahriridagi O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi 2023 yil 30 aprel kuni o‘tkazilgan referendumida umumxalq ovoz berish orqali qabul qilingan). T.: “O‘zbekiston”, 2023.- 5 - bet.
4. A. O‘tamurodov, M. Qirg‘izboyev, A. Jalilov, T. Alimardonov, F. Ravshanov, F. Juraqulov, I. Ergashyev, D. Bozorov, A. Xolmaxmatov, U. Ildirov, M. Qurbonov, M. Xasanova, A. Muminov. Fuqarolik jamiyati darslik loyihasi. Toshkent, 2016. – 92 - bet.